

БЕЛЕГЪТЪ

ТЪМНА нощ е навън настала. Дѣдо Стоянь стоеше на крeвата и ибжно милваше малкото си внуче Сашко по русата главичка. Неговият старешки погледъ не изпушаше ни едно движение на детето. По едно време треперещитъ ржде на стареца повдигнаха Сашко. Той се изсмѣ, бѣлитъ му збнки се лъснаха и кресливо: „Дѣденце . . .“ — наруши тишината въ малката стая. Детето започна да милва дѣдо Стояна по лицето. Малкото му прѣстче се спрѣ на единъ голѣмъ белегъ, който пресичаше надлъжъ челото на стареца.

— Защо е дѣденце, тоя белегъ тукъ? Кой те е ударилъ? Кажй, дѣденце! — започна да настоява малкиятъ. Старецьтъ цѣлуна детето. Очитъ му се налѣха съ сълзи. Той погали още веднажъ внучето си па започна.

— Мили . . . сладки Сашо, — гласѣтъ му треперѣше. Когато бѣхъ малъкъ, едва на дванадесетъ години, азъ ходѣхъ да работа по чуждитъ работилници. Вечеръ, когато свършвахме работа, по-голѣмитъ отъ мене ме учеха да пия вино. Азъ ги слушахъ. Глупавъ бѣхъ. Но единъ день, когато се роди по-малкиятъ ми братъ, азъ се напихъ, и паднахъ на камънитъ предъ кръмата. Претрепахъ се! Много се убихъ, но всичко заздравѣ. Само тоя белегъ остана да ми напомня за младинитъ. И отъ тогава не пия! Не пий и ти, мило дете!

Старецьтъ погали Сашко още веднажъ и тежко въздѣхна.

Цв. Спасовъ
уч. II кл. I прогимн. — Пльвезъ

ВЪ АФРИКА

Съчинение по картинитъ въ
кн. 2 на „Поточе“

Где слънцето пече —
въ Африка горещо,
върви, на грѣбъ съ дете,
слонъ единъ насреща.

Подъ палмитъ самотни
поточе тамъ шуртѣше
и пжтицитъ морни
къмъ себе си зовѣше.

Съ водата му играва
хобота си напълни,
детето той облива
и двамата доволни.

Ортензия Евг. Георгиева
уч. III. отд. — гр. Дупница

ДѢДО МРАЗЪ

Иде, иде дѣдо Мразъ,
отъ далече пакъ при насъ.
Презъ гори и презъ балкани,
ей го въ нашитъ поляни.
И разгърси той навредъ
стари плещи — снѣгъ и ледъ —
и съ веселъ смѣхъ децата
срѣщатъ стареца познати,
че имъ носи чуденъ даръ —
снѣжни топки цѣлъ товаръ,
ледни хубави пързалки
за голѣми и за малки.

Ангелия Стоянова
у-ка II кл. X прог. — София

РАЗГОВОРЪ

Едно момче запитало другаря си:

- Знаеш ли броя на всички небесни птички?
- Броя ли? Знамъ. Половината отъ броя на крилата имъ?
- Е, колко е броя на крилата имъ?
- Двойно отъ птичкитъ по небесата.

Превела отъ еврейски Коломба Пардо
уч. I кл. Еврейск. прог. — Пловдивъ

ГАТАНКА

По полята изъ нивята
тичамъ азъ.
За менъ тѣсна е земята
въ тоя часъ.

Кой отъ где се тукъ покаже —
въ тази гора,
мене всеще да наложи
по гърба.

Що е то?

Цв. Спасовъ
Уч. II кл. I прог. — Пльвезъ